

mark helt og uddelt! Da det kom til Stykket, viste Kærligheden sig at resultere i Lotteriet, hyormed man vilde trække Negrene og andre Mennesker her i Europa og andre Verdensdele op, til Fordel ikke for de vestindiske Øer, men for Lotteri-ejerne. Det er ogsaa en Maade at være Patriot paa, ligesom det ærede Medlem fremsætter en Maade at være Demokrat paa, naar han foreslaar, at Ordenerne skulle paa saa mange Hænder som muligt. Jeg vil derfor bede det ærede Medlem kombinere disse to Ting. Kan han i dette Land, hvor man saa let faar en Lotteri-bevilling, skaffe et Ordenslotteri, saa vil han paa den Maade faa Ordenerne rigtig omkring. Han skulde saa henvende sig til den højtærede Justitsminister, som vistnok vilde stille sig meget elskværdig, og faa Bevilling til Oprettelsen af et Lotteri, hvor Gevinsterne vare Ordener og Titler. Paa den Maade bleve vi i Skuren paa den Vej, Venstre har betraadt — jeg vil ikke sige med stor Ære og Hæder —, men paa den Maade bleve vi alt Fald inde paa Venstres demokratiske Veje.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 4de Valgkreds Ordet for en kort Bemærkning.

J. Nielsen: Jeg tror, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Wiinblad) har misforstaaet det, jeg har fremført om, at der ogsaa indenfor Socialdemokratiet var Mennesker, som lede af den almindelige Forfængelighed og Pyntesyge; jeg har aldeles ikke rettet nogen som helst Bebrejdelse hverken mod Partiet eller de enkelte Medlemmer, som ere bukkede under for denne Fristelse. Jeg har kun fremhævet det for at vise, at Socialdemokratiets enkelte Medlemmer i Virkeligheden ere Mennesker saa omtrent som vi andre, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at han ved jo nok, at naar man i det hele taget vil give sig af med at mane, skal man være ren selv, men de ærede Medlemmer for det socialdemokratiske Parti ere ikke renavskede for denne almenmenneskelige Forfængelighed. Saa hvorfor denne Mand sagde Nej til Fortjenstmedaillen i Guld, forstaar jeg slet ikke, naar Medaillerne ikke høre ind under det, man vil have afskaffet. Det var dog vistnok, saa vidt jeg ved, en virkelig fortjenstfuld Handling, han havde udført, saa jeg synes, han med god Grund kunde have baaret denne Fortjenstmedaille i Guld. Jeg kan ikke se nogen som helst rimelig Grund til at tale om

dette, naar det slet ikke hører ind under det, man vil have afskaffet.

Jeg undrer mig meget mere over en anden Side af Sagen. Forslaget tilhører egentlig Venstre, siger det ærede Medlem. Ja det har tilhørt Venstre, men nu har jo i alt Fald de ærede socialdemokratiske Medlemmer gjort det til deres, saa hvis de vilde have gaaet videre, stod det dem jo frit for at tilføje, hvad som helst de mente det nødvendigt at tilføje, eftersom Udviklingen er gaaet i de forløbne Aar.

J. H. Jensen: Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at da Socialdemokraterne første Gang kom med dette Forslag, tiltalte det mig; jeg indrømmer, at det er et gammelt Venstreforslag, der er kommet fra Venstres gamle Førere. Men jeg maa lige med det samme sige, at under den Behandling, Forslaget har faaet her i Tinget og navnlig i Dag, er min Sympati for det ikke blevet saa stor, og jeg skal sige hvorfor — ærede Medlemmer vide i øvrigt, hvorfor det er. For det første opdage vi jo, at naar Socialdemokraterne paa en pæn Maade kunne komme til en Titel eller til en Titels Forrang, tage de imod den; det er nylig oplyst her, at et af deres fremragende Medlemmer har set Lejlighed til at faa en Titels Rettighed, og den har han med Glæde taget imod og endogsaa søgt om at faa den. At han saa ikke tager Titelen med og derved kommer til at svare Rangskat, det er jo klogt gjort af ham: saa sparer han sine Penge, thi jeg antager ikke, han skal betale Pengene, naar han ikke bærer Titelen, men Forrettighederne, som Titlen yder, har han søgt om at faa, det staar fast.

Saa er der talt om forskellige Hofleverandører; det er ogsaa oplyst her i Dag, at naar en Socialdemokrat kan se sin Fordel ved at faa Kongens Navn draget ind i sin Forretning, gør han det gerne. Men saa kunde han jo lige saa godt søge om at faa Lov til at skrive kgl. Hofleverandør paa sit Skilt som at sende Plakater ud, hvorpaa der staar: Jeg leverer Pølser til Kongen, og det vide jo alle, at det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe) har gjort. (*Sabroe:* Har jeg gjort det?) Deres Forretning har gjort det, det er det samme. (*Sabroe:* Nej!) Jo, det staar fast.

Hvad der imidlertid særlig har kureret mig her i Dag, saa jeg ikke længere er saa begejstret for at faa Sagen igennem, er den ærede Ordførers Udtalelser i Dag. Jeg maa sige, at jeg har været saa kort-